

3

Tomášek

ZPRAVODAJ FARNOSTI
PŘI KOSTELE sv. TOMÁŠE V BRNĚ

Motto:

*Vždy, když někdo chce dosáhnout určitého ideálu,
usiluje o zlepšení osudu druhých nebo bojuje proti nespravedlnosti,
vyzařuje malý paprsek naděje.*

Robert F. Kennedy

Úvodní slovo

Bratři a sestry,

na příští neděli vyhlásil Otec biskup sbírku na charitativní službu a její potřeby.

Charita má být neoddělitelnou součástí života církve. Lidé, kteří do charitních zařízení přicházejí a žádají o pomoc, se mnohdy ne vlastním zaviněním dostali do svízelné situace a není v jejich silách ji řešit.

Takto se podařilo pomoci například mladé mamince, která mládí strávila v dětském domově. V době, kdy žila na ulici, otěhotněla a v šestnácti letech vyhledala

pomoc v charitním domově, kde se naučila základním domácím pracím a dovednostem péče o dítě, v devatenácti přijala křest, vdala se a dnes žije spořádaným životem. Drogově závislý mladík se po několikaleté drogové závislosti při návštěvách kontaktního centra Charity dokázal zříci své závislosti a dnes pomáhá stejně postiženým, jako byl on sám.

Vaše dary v tomto roce přispěly k otevření několika nových zařízení: Domova pokojného stáří v Brně, Kontaktního centra v Jihlavě a Modelového bydlení v Boskovicích. V příštím roce bychom chtěli zaměřit svoji činnost na vybudování několika

nových zařízení: např. Chráněného bydlení v Brně, Domovů pro matky s dětmi v tísni v Břeclavi a ve Znojmě, Nízkoprahového preventivního centra v Blansku a zahájení provozu Chráněné dílny pro lidi s postižením v Třebíči a pro psychotiky ve Znojmě.

Bez vaší pomoci finanční, materiální i duchovní by Charita nemohla dobře pomáhat. Proto se na vás obracím s prosbou o pomoc. Za vaše dary upřímně děkuji.

Ing. Oldřich Haičman, ředitel Diecézní charity Brno

Plný text dopisu je k dispozici na vývěsce vzadu v kostele.

Informace

aktuální dění ve farnosti

- **3. prosince** v době od 15:00 do cca 17:00 proběhne na faře na Lidické 6 **zdobení perníčků**. Všichni jsou srdečně zváni.
- **Mikulášská pro předškoláky** se uskuteční **ve středu 6. 12.** v boční kapli kostela. Začínáme v 16:30, určitě přijďte!
- **Mikulášská besídka** se uskuteční **10. prosince** na Petrinu (Veveří 15). Začneme v 15:00 a rozloučíme se přibližně v 18 hodin. Na všechny se těší organizátoři!
- Jste srdečně zváni na **tradiční farní ples**, který se bude konat v sobotu 13. ledna 2001!

• Do konce února 2001 je možné podat **přihlášku ke studiu teologie a k přijetí do kněžského semináře**. Potřebné informace má k dispozici každý duchovní správce či přímo Biskupství brněnské.

K tomu ještě přidáváme výzvu Otce biskupa Vojtěcha:

„Bratři a sestry,

jako váš biskup vás prosím, abyste se snažili všemožně podporovat povolání ke kněžství a k různým formám zasvěceného života. A vás, mladí muži, kteří máte nebo budete mít maturitní zkoušku a kteří cítíte povolání ke kněžství, prosím, abyste vyplnili přihlášku, kterou si můžete osobně, písemně či telefonicky vyžádat na sekretariátu biskupství, a abyste ji nejpozději do konce února 2000 prostřednictvím některého faráře zaslali na Biskupství brněnské.“

- **Intence** (úmysly) na mši svatou pro příští rok se začnou zapisovat od 1. neděle adventní v sakristii.
- **Žehnání adventních věnců** se uskuteční v našem kostele v předvečer 1. neděle adventní v sobotu 2. 12. 2000 na začátku večerní mše sv. v 17:30 hodin.
- **Tradiční adventní koncerty** v našem kostele se budou konat vždy v předvečer každé adventní neděle, tedy v sobotu. Začátky jsou stanoveny na 19 hodin. Programy budou zveřejněny přímo na místě, vstupné bude věnováno na charitativní účely. Srdečně vás zveme!

Zpráva o činnosti farní rady v roce 2000

V tomto roce se farní rada sešla k pravidelným zasedáním celkem čtyřikrát. Program jednotlivých setkání je podrobně zachycen v zápisech, které jsou uloženy ve farním archívu.

Uvádíme stručný výtah z těchto zápisů.

1. ZASEDÁNÍ DNE 9. 4. 2000:

- ▷ normální ustavení farní rady, seznámení se stanovami, diskuse k představám o činnosti farní rady, četnosti a organizaci jejích zasedání
- ▷ informace duchovního správce o aktuálním hospodářském stavu farnosti (dluhy, desátek, výše sbírek)
- ▷ výměna osvětlení kostela, výměna rozvodné skříně, oprava nátěrů oken fary
- ▷ řešení situace ohledně majetkoprávních vztahů s Moravskou galerií a Katastrálním úřadem
- ▷ návrhy na další průběh rekonstrukce kostela (depozitář, kaple, sakristie)
- ▷ organizace obřadů Svatého týdne
- ▷ příprava jubilejních dnů matek, biřmovanců a dětí, svatodušní nověna s hosty, oslavy 50. výročí založení min. konventu

2. ZASEDÁNÍ DNE 21. 5. 2000:

- ▷ aktuální hospodářské záležitosti (vyúčtování výměny osvětlení, odklad výměny el. rozvaděče, doplnění dlažby po arch. průzkumu, oprava dlažby v sakristii)

- ▷ informace o vývoji soudního řízení s Mor. galerií
- ▷ diskuse o stížnostech na hlučnost dětí při nedělních bohoslužbách, rozhodnuto o instalaci průmyslové televize z kostela do boční kaple

- ▷ příprava výstavky století ve farnosti
- ▷ organizace svatodušní nověny a jubilejního dne svátosti biřmování 11. 6. 2000
- ▷ organizace jubilejního dne dětí 25. 6. 2000
- ▷ organizace primice P. Tomáše Holého 25. 6. 2000
- ▷ přesunutí sbírky na bohoslovce

3. ZASEDÁNÍ DNE 10. 9. 2000

- ▷ aktuální stav oprav (nátěry oken, oprava dlažby) a financí farnosti (poskytnutí sponzorského daru na CD Marnotratný syn)
- ▷ řešení akutního nedostatku katechetů pro letošní rok
- ▷ informace o zamýšleném projektu „nedělní školy“ a spec. dětských bohoslužeb slova při nedělní liturgii
- ▷ s tím související záměr rekonstrukce prostor nad boční kaplí, domluva o konkrétních krocích, které je nyní třeba učinit (převzetí klíčů, vypracování projektu, vyžádání příslušných stavebních povolení)
- ▷ podrobné stanovení programu jubilejního dne farnosti 8. 10. 2000, výstavky „Století ve farnosti“ a „Liturgické a umělecké předměty farnosti“

4. ZASEDÁNÍ DNE 12. 11. 2000

- ▷ informace o aktuálních hospodářských a finančních záležitostech (nátěry dveří

kostela, stav realizace prům. televize pro kostel, civilní služba, rekonstrukce prostor nad boční kaplí)

▷ informace zástupce městské charity o připravované Tříkrálové sbírce, rozdělení úkolů

▷ organizace jubilejního dne nemocných 26. 11. 2000

▷ příprava zakončení Velkého jubilea 2000 ve farnosti a v diecézi (slavnostní adorace a Te Deum, průvod do katedrály)

▷ informace o záměru a finančním zajištění nahrávky CD chrámového sboru

▷ návrhy a připomínky ke slavení vánočních svátků (otevření kostela pro návštěvu u jesliček, zpívání koled)

Slovo nemocným

Pán je plný milosrdenství a soucitu

Jak 5,11

V životě každého člověka se může vyskytnout nemoc, která je těžkou zkouškou. Někdy je to nemoc krátkodobá a člověk se uzdraví a znovu se vrátí do normálního života, ale může to být i vážné onemocnění, které je velmi bolestivé a které vyřadí člověka z normální činnosti na dlouhou dobu a které ho učiní závislým na druhých lidech a na jejich pomoci. Když tento stav trvá delší dobu, člověk si uvědomuje, že ochota lidí kolem něj se zmenšuje, lidé jsou netrpěliví a často řeknou něco, co hluboce zraní. Dokud je člověk zdravý a může lidem sám pomáhat, cítí se být užitečný,

ale když toho není schopen, pokládá se za zbytečného.

I když využijeme všech současných možností lékařské vědy, a když se obrácíme na Boha a prosíme o uzdravení, nemusíme být vždy vyslyšeni a náš stav se nemusí zlepšit. Taková nemoc, i když tušíme, že může být nemocí poslední, má svůj smysl a může prospět nám, i lidem, kteří jsou kolem nás. Známe řadu lidí, kteří uměli prožívat ve svém životě i těžké utrpení tak, že svým přístupem k němu ovlivňovali lidi, kteří je pozorovali. Často z těchto lidí vyzařoval klid a spokojenost působící na ty, kteří se s nimi setkali. V takových situacích člověk svou trpělivostí a vyrovnaností prospívá sobě i druhým lidem.

Největší přínos takové nemoci pozorujeme na růstu naší trpělivosti, která se zdokonaluje a je připravena snášet i velká pokušení v budoucnosti. Když se sjednotíme s Boží vůlí a jsme ochotni ji přijmout, pochopíme třeba později, že Bůh nechce naše trápení a že to, co jsme prožili, nám prospělo a přiblížilo nás to k němu.

V nemoci člověk víc o sobě přemýšlí a často potom přehodnotí svůj život, protože pochopí, že se třeba věnoval činností, které ho od Boha ve skutečnosti vzdalovaly. Může si také uvědomit mnoho chyb, které konal a které narušovaly jeho správný vztah k Bohu i k lidem. Právě v době nemoci se člověk často rozhodne, že svůj dosavadní život změní a že bude žít skutečně podle Boží vůle.

Když je člověk dlouho anebo často nemocný, uvědomuje si, že se mění vztah

druhých lidí vůči němu, uvědomuje si, že často potřebuje pomoc anebo zastoupení ve svých povinnostech, a to ho vybízí k tomu, aby se co nejvíc obracel na Boha a spoléhal na jeho pomoc víc než na pomoc lidí. Může to vést k prohloubení jeho vztahu k Bohu, růstu důvěry v Boží pomoc a také větší snahu žít skutečně podle Boží vůle. Když jsme my sami nemocní, chápeme mnohem lépe utrpení jiných lidí, umíme si představit potíže, které prožívají, a nesnadnost se s nimi vždy vyrovnat.

I když jsou i v období nemoci pozitivní prvky, které mohou člověku prospět a které může dobře využít, je to období těžké. Žádný člověk nestačí pouze svými silami na to, aby je prožil skutečně dobře, ale musí se obracet k Bohu a prosit o světlo poznání smyslu všeho, co prožívá, a také o sílu, aby všechno prožil správně. My většinou oceníme dokonale to, co pro nás je těžké, až s odstupem času anebo až na věčnosti. Věříme však, že Bůh nezapomene na nic z toho, co jsme v životě prožili anebo vykonali, že to objektivně posoudí a ocení. Kdybychom spoléhali na hodnocení lidí, bylo by to pro nás často velmi deprimující, protože lidské poznání je nedokonalé, lidé vidí pouze vnější část našich skutků a nevidí to, co se děje v naší duši. Kromě toho jsou lidé ve svém hodnocení jiných vedeni často zlobou a neláskou. Bůh však je nejen absolutně spravedlivý, ale také nekonečně milosrdný.

O. Josef Šik

Z farní charity

EFFETA – pokračování

Pro další a podrobnější informace jsme si zajeli do Líšně za vedoucím Effety panem Mgr. Janem Mičanem, jehož kancelář jsme našli v objektu 1 – Pracovní terapie. Na naše dotazy nám ochotně odpovídal.

Odkud se vzalo jméno EFFETA?

Toto slovo pochází z aramejštiny a v překladu znamená OTEVŘÍT SE. Tato výzva platí nejen pro zaměstnance a dobrovolníky v Effetě. Platí pro všechny „zdravé“ občany této země, platí pro celou naši lidskou společnost. Příliš mnoho dětem a lidem s postižením dlužíme.

Můžete nám výstižně, ale stručně, říci, jak se Effeta snaží tento dluh zmenšit?

Cílem celého snažení Effety je přispět k všestrannému rozvoji osobnosti člověka s mentálním postižením a pomoci rodičům a rodinám, které se o takového člověka starají. Svou činností jim tak dáváme možnost najít si čas pro práci a odpočinek, a načerpat tak novou sílu pro jejich nelehký úděl.

Ve vašem názvu se vyskytuje podivné cizí slovo – autismus. Už jsme se jednou snažili naše čtenáře informovat, o co jde, ale jistě neuškodí, když nám to základní zopakujete.

Autismus popsali téměř současně Leo Kanner a Hans Asperger ve čtyřicátých letech. V jejich pojetí byl zásadní rozdíl: tam, kde Kanner viděl nenapravitelné poškození, Asperger cítil možnost některých pozitivních, nebo spíš kompenzačních projevů.

Většina typů podle Kannerova popisu je retardovaná, často velmi těžce. Významný počet z nich má záchvaty, taky takzvané „měkké“ neurologické příznaky a symptomy – je to celý soubor automatických, bezděčných pohybů, jako jsou křečovitě pohyby, tiky, třesavka, hraní si s prsty nebo popleskávání rukama. Tyto děti mívají také potíže s iniciací pohybu. Nekomunikují verbálně, domlouvají se pomocí piktogramů. Pokud se řeč vyvine, bývá často vadná.

Duševní struktura autismu se systematicky věnovali teprve v 70. letech Beate Hermelinová a Neil O'Connor. Jejich práce dochází k závěru, že postižení autismem mají trojici problémů: poškození mezilidských vztahů, verbální a neverbální komunikace, obrazotvornosti a schopnosti si hrát. Domnívají se, že autisté nemají žádnou představu toho, co se děje v jiné mysli, a dokonce ani představu toho, co se děje v nich samotných.

Příčina autismu je dlouhodobým předmětem sporů. Postihuje asi jednoho člověka z tisíce a objevuje se na celém světě; příznaky jsou totožné ve velmi rozdílných kulturách. Ani dva autisté nejsou stejní; autismus se v každém jednotlivém případě liší formou nebo projevem.

Jak prospěje postiženým dětem navštěvování pracovní-terapeutických dílen?

Cílem pracovní terapie je získání základních návyků a pracovních dovedností. Proces tvorby vlastního výrobku umožňuje klientům zažít radost z práce i z úspěchu. Pod vedením speciálního pedagoga mohou klienti individuální formou dokončit povinnou školní docházku.

Je nějaká horní věková hranice pro klienty pracovní terapie? Kdy a kam odcházejí z Effety?

Pro klienty z celé Effety není stanovena žádná horní věková hranice. Pokud je rodina schopna se o člověka s postižením starat, zůstává v Effetě a stárne spolu s ní. Pokud ale není schopna zajistit péči, nastávají dvě možnosti: „chráněné bydlení“, které OCHB připravuje – potom tento člověk může zůstat klientem Effety, nebo umístění do zařízení s celoroční nepřetržitou péčí.

Nároky na vychovatele při práci s klienty s postižením jsou jistě vysoké. Kolik klientů má na starosti jeden vychovatel Pracovní terapie?

Vychovatelé, speciální pedagogové, pracovní terapeut i dobrovolníci se snaží zajistit klientům pocit bezpečí, posílit kladné sebehodnocení každého z nich a přispět k lepší socializaci do každodenního života. V dílnách pracují vždy čtyři mladí lidé pod vedením jednoho odborného vychovatele. Tento poměr umožňuje

rozvoj mladých lidí, dobrou motivaci a výrazné pokroky v dovednostech.

A jak je to v objektu 2 (Denní pobyt)?

Pro velkou míru postižení je na odděleních poměr vychovatelů k dětem 1 : 2 – 3. Ideální by však bylo mít na některých odděleních vzhledem k rozsahu postižení poměr 1 : 1.

Jako činností kromě pracovních programů se klienti mohou zabývat?

Pracovní programy jsou vhodně doplňovány výchovnými a vzdělávacími programy, které zahrnují i jízdu na koni, plavání, vycházky do města a do přírody, pobyt v senzomotorické místnosti, týdenní pobyty v přírodě a klubovou činnost (výtvarný a dramatický kroužek aj.).

Z jednoho ze starších informačních materiálů o Effetě jsme se dověděli, že pokud

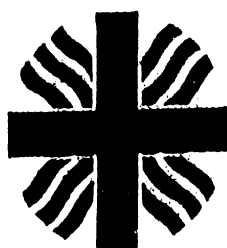
to schopnosti klientů umožňují, může se jim dostávat i náboženské výchovy. Jaká je v tomto směru situace dnes?

V tomto ohledu spolupracujeme se sdružením „Žabky v kaluži“, které pracuje právě s postiženými lidmi v nejrůznějších oblastech – duchovní, volnočasových aktivit, letních táborů, ... Lidé z tohoto společenství k nám dochází pravidelně 1x týdně na „hodinu náboženství“ pro klienty, jejichž rodiče o tuto službu projeví zájem. Právě prostřednictvím „Žabek“ mohli někteří klienti přistoupit ke svátosti křtu, smíření i k 1. sv. přijímání. V programu Effety je také zařazena mše svatá (jednoukrát do měsíce), při které se aktivně účastní samotní klienti – čtení, zpěv, přisluhování.

A nakonec nám povězte, z čeho jsou hrazeny náklady na provoz Effety. Přispívají na ně také klienti?

Effeta jako součást Charity je nestátní nezisková organizace. Z tohoto důvodu žádáme každý rok o dotace na MPSV, MMB. Tímto způsobem obdržíme cca 60 % našeho ročního rozpočtu. Zhruba 10 % přispívají do naší „pokladničky“ samotní rodiče formou úhrady za poskytované služby. Něco málo tvoří příjmy z prodeje výrobků samotných klientů. Se zajištěním zbytku, který je nezbytný pro provoz Effety (což je v absolutním měřítku okolo 1 100 000,- Kč) se obracíme na všechny lidi dobré vůle – firmy, sponzory, reklamní partnery, nadace a drobné dárcy. Bez nich by Effeta nemohla vůbec existovat. Jim všem patří náš VELKÝ DÍK.

Upřímně vám děkujeme za vyčerpávající odpovědi na naše otázky a přejeme a vyprošujeme Boží pomoc a hojnost darů Ducha svatého všem pracovníkům Effety v jejich zodpovědné a náročné práci. Naším čtenářům, kteří by chtěli finančně přispět na provoz Effety, připomínáme číslo účtu u Komerční banky 2008247-621/0100, variabilní symbol 106. Předem srdečně děkujeme za každý dar.

VÁNOČNÍ BALÍČKY

Farní charita hodlá i letos připravit vánoční balíčky pro naše nemocné a osamělé spoluobčany, o které pečuje. Obrací se proto s prosbou na všechny, kdo mohou pro tento účel poskytnout něco ze svého vánočního cukroví, ovoce nebo ořechů, aby je přinesli do sakristie, a to:

- **ve středu 20. prosince** v době od 6:00 do 9:00 ráno (v čase mezi bohoslužbami) nebo večer před i po mši svaté nebo
- **ve čtvrtek 21. prosince** taktéž v době od 6:00 do 9:00 (to už budeme vaše dárky třídit a balit).

Všem dárcům předem děkujeme

Kadourkovi

Výlet s bagetou

YMCA Severky

Také dívčí skautský oddíl YMCA Severky podnikl mnoho napínavých podzimních akcí. Úryvek jednoho ze zápisů jasně ukazuje, jak naše skautky mají rády zvířátka.

...„Tady si dáme chvilku pauzu,“ prohlásila Nardo a my se s chutí uvelebily kolem jakéhosi pomníku – někteří samozřejmě na něm. Třeba taková L'Amico a Fringi. „Já mám hlad,“ vyhrkl kdosi a já ucítla, že můj žaludek se taky hlásí o svou dávku mňamňoutek. A tak se po chvíli šustění a hrabání v baňžících ozvalo . . . tedy vlastně to, jak se všechny slastně zakously do svých zásob, slyšet nebylo.

„Jé, Fringi má bagetu!“ Nevzpomínám si už, kdo vyřkl tato slova, ale vím, že ve mně vzbudila neobvyklý zájem. Všechny jsme se shromáždily kolem pomníku s hlavami zbožně zvednutými, ne k nebi, jak se snad domníváte, nýbrž k Fringi trůnící na pomníku a třímající v ruce bagetu. Božstvo Fringi nám bylo zřejmě nakloněno, neboť každé, která chtěla, a chtěly samozřejmě všechny, dala pořádného řafa. A pak, vděčny za tu pochoutku jsme se opět vrátily každá na své bidýlko. Zanedlouho se ozvala Fringi: „Jé, holky, hádejte, co jsem si zrovna přečetla. Víte, že to maso v bagetě byly kravské jazyky?!“ Všechny jsme na ni hleděly s vyřeštěnými očima. Fringi, stále ještě sedící na pomníku, držela v ruce papír

se všemi ingrediencemi bagety, a tam se objevily samozřejmě ony kravské jazyky. Koho by to napadlo, že to byly právě JAZYKY tohoto skotu, a hlavně, že byly tak strašně dobré!

Ano, opravdu, koho by to napadlo.

Witty

Světluškovský trojdeňák

YMCA Severky

Jako vždy jsme měly sraz na hlavním nádraží ve vestibulu. Rozloučily jsme se s maminkami a tatínky i sestrami, bratry a hned jsme odjely vlakem. Ve vlaku jsme hrály *Městečko Palermo* celou cestu. Potom jsme šly na autobusové nádraží, ale autobus nám ujel. Tak jsme musely čekat a za hodinu nám přijel další. Uprostřed cesty jsme zase zastavily, vystoupily, čekaly zase na další autobus a hrály si na svatby.

Až jsme konečně dorazily na faru, tak jsme si hned musely vybalit, nachystat se na spaní a najíst se, ale hlavně napít. Po večeři jsme se měly obléct do čarodějnického oděvu. Potom Ha-Zulajda nás rozdělila do několika skupinek. Na schodech byly čarodějnické přezdívký např. Omra, Ampri, Frgulína, Mochrína atd. My jsme si jakoukoliv měly vzít a od té doby nám těmi přezdívkami měly ostatní říkat. Až jsme všechny měly přezdívký, tak jsme dostaly 5 nebo tak nějak úkolů. Až jsme

všechny splnily, tak jsme šly spát. Ale POZOR!! V tu chvíli začal někdo zvonit a házet i kamínky do oken. Byly jsme z toho úplně vedle, a jak jsme se bály, tak jsme se k sobě přitulily, každá ve svém spacáčku zachumlaná až po uši. Po chvilce jsem zavolala na Zulajdu, že se bojíme. A ona nás utěšovala. Potom pár holek už usnulo, ale my jsme byly vzhůru do půl třetí. Potom už jsme usnuly i my.

Ráno jsme se vzbudily a nasnídaly. Po snídani jsme skákaly na hromadě matracěk. Pak jsem měly chvilku volno a šly jsme na výlet. Tam nám dávaly cestou úkoly a my jsme byly ve skupinkách a dostávaly jsme do lahvičky červenou vodu jako smrt a žlutou vodu jako život, abychom osvobodily princeznu. A pak jsme přišly na faru a měly jsme volno.

Po chvilce nás vedoucí zavolaly na večeři. Po večeři jsme si měly každá skupinka nachystat divadlo, po divadle jsme skládaly slib a potom jsme šly zpívat. Po zpívání už jsme musely jít spát.

A třetí den jsme vstaly a nasnídaly se, potom balily a uklízely celou faru. Až jsme uklidily, tak jsme si zahrály pár her a honem spěchaly na autobus. Ale ten nám ujel, tak pak jsme všechny jely nějakým autem na vlakové nádraží. Tam nám vedoucí daly svačinu a pití a už jsme jely.

V Brně na nádraží pro nás přišli tatínkové a maminky. HURÁÁ všichni řvali.

Gabča – čarodějnice Kolozubka

Taneční víkend

16. – 19. listopadu 2000

Ve výše uvedených dnech pořádalo Diecézní centrum pro mládež Brno (duchovního vedení celé akce se ujal O. Vladimír Záleský, známý řadě lidí spíše pod přezdívkou Šagi) víkend pro mladé lidi, kteří se chtěli naučit základním znalostem tance a společenského chování. A jak se tato událost týká naší farnosti? Šest mladých lidí právě od sv. Tomáše zde figurovalo jako taneční instruktoři. O tom, jak se zhostili svého úkolu, se můžete dočíst v následujícím článku.

O tanečním víkendu jsem se dozvěděl v našem Rudíkovském kostele. Obstaral jsem si bližší informace a vyrazil jsem. Čím blíže jsem byl Osové Bítýšce, tím více se mě zmocňoval pocit nejistoty a studu, ale ještě ten večer jsem se dostal tzv. do své kůže díky společenským hrám a skvělým přístupem vedoucích i všech účastníků.

Druhý den přišlo tolik očekávané tancování. Nyní, po skončení akce, už vím, že to předčilo očekávání všech. Všichni jsme se perfektně sžili a na parketě to bylo znát. Myslím si, že většina z nás udělala velké pokroky. S velkým nasazením vedoucích jsme se v pátek naučili alespoň základy společenských tanců, ale přiučili jsme se i slušnému chování.

Sobota začala pohodově v osm hodin. Po snídani jsme hráli společenské hry, při kterých jsme si užili spoustu legrace.

Jako vždy skvělý oběd nás dobře naladil na tancování. Ještě do večerního plesu jsme se zdokonalili v mnoha tancích. Ve 20:00 začínal náš společný ples. Všichni se oblékli do společenských obleků a užívali si tancování. Ples skončil až o půl jedné, ale všem utekl strašně rychle a nebýt unavených nohou tančilo by se jistě déle.

Taneční víkend byl všemi účastníky hodnocen pouze kladně. Dnes, v neděli 19. 11. 2000, odjíždíme domů, ale pevně věřím v to, že se uvidíme na podobné akci někdy v budoucnu.

Vítek J.

Čekání na . . .

Petr jde domů a pod nohama mu čvachtá špinavá blátivá břečka. Mlask, mlask. Odemyká, shodí boty a hrne se k televizi. Zpravodajství o stavu sněhu na horách ho nepotěší: pět, deset cm rozmáčeného sněhu, obleva, déšť. Je to k vzteku! Petrovy superlyže zahálí v komoře. Loni s nimi fičel ze svahu jako vítr, řezal krátké obloučky, šikovně se vyhýbal padajícím mrňatům. Dost často za sebou zaslechl výkřiky uznání a obdivu. Ale buďme spravedliví. Obdiv (a to i od holek) byl Petrovi fuk. Prostě jenom . . . miloval lyžování. A letos mu strýc na Říčkách zajistil průkazku, aby nemusel čekat ve frontě. A teď nic. Prostě není sníh. Každý den sleduje Petr ráno zprávy, každým dnem je netrpělivější. Kdy už? Kdy už konečně

napadne sníh?! Nahromaděná netrpělivost a vztek musí ven. Petr prudce kopne do dveří od komoryxi. A znovu a znovu. Úleva nepřichází. Vztek naopak roste. Prudce otvírá dveře a už drží v ruce jednu ze svých dříve tak opečovávaných lyží, když vtom se ozve zvonek u dveří. Petr se vzpamatuje. Co to chtěl, do pasti, udělat? Až mu mráz přebíhá po zádech. Běží ke dveřím a otevírá. Před ním stojí malá holka s vysoko vyčesanými culíky. „Ty jsi Petr, vid’? My jsme se teď přistěhovali a náš Ondra si zlomil obě nohy a musí ležet, víš? Sletěl ze skály, víš? A tak musí pořád ležet, a já jsem si říkala, že mu seženu kamaráda, chápeš?“ Pusa jí jen jede. „Tak až budeš mít čas, tak za ním přijď. Díky!“ Děvčátko se otáčí a sbíhá ze schodů. „Počkej,“ volá Petr, „já mám čas zrovna teď.“ „No bezva, tak nekoukej a pojď!“

Ondra je o rok mladší než Petr. „Teda ta naše Kačka má ale vyřídilku,“ směje se. „No a na tohle moc nekoukej,“ mávne směrem ke svým nohám. „Za blbost se platí. Myslel jsem, že nepotřebuju jištění. Ale už za měsíc dostanu berle a budu se moct trochu hejbat. Já už se tak strašně těším, to bys nevěřil!“ Ondrovi svítí oči radostí.

Kluci si toho mají dost co říct. Oba jsou sportovci a oba mají mladší ségry. Petr se zvedá až za dvě hodiny. Mezitím vypil čaj a snědl kousek podezřele vyhlížející buchy, o níž culíkaté stvoření tvrdilo, že ji samo peklo. No potěš, snad to přežiju, pomyslel si Petr. „Zítřka zas přijdu. Určitě Ondro!“ sliboval při odchodu.

Doma sebou plácl do křesla. Jak ten Ondra umí krásně čekat. Čekat a těšit se. Už v tom čekání je cítit jeho radost. Ano, myslí si Petr, budu čekat na sníh. Třeba měsíc, třeba dva. Budu čekat a těšit se. Užiju si to čekání.

Za měsíc jsou Vánoce. Užijme si to radostné čekání.

– mv –

Co se událo

z farní matriky

V říjnu si slíbili věrnost

Martin Opršal a Barbora roz. Slámová	7. 10. 2000
Pavel Puš a Jana roz. Konvičková	7. 10. 2000
Petr Smékal a Monika roz. Fojtíková	21. 10. 2000
Marian Krul a Pavlína roz. Kondelová	21. 10. 2000

V říjnu se s námi rozloučili:

Růžena Rumpreichová	89 let
Václav Milt	77 let
Alžběta Kotlánová	87 let
Jaroslav Pol	85 let
Ludmila Veselá	90 let
Jan Landkaš	96 let
František Vališ	79 let

V říjnu byli pokřtěni:

Ondřej Benjamín Zoblivý	15. 12. 1999
Tereza Jana Vichrová	14. 8. 2000
Lukáš Brabec	10. 9. 2000
Ladislav Baláž	17. 8. 2000

Chybička se vloudila

redakce čtenářům

Skutečnosti, že do každého čísla Tomáška se vloudí řada chyb, se asi jen stěží vyhneme. Někdy se ovšem takových chyb nahromadí více – podobně jako tomu bylo i v posledním čísle Tomáška:

- Ministrantská chaloupka (ve stejné nazvaném článku) se nekonala 10. až 16. srpna, jak jste si mohli přečíst, ale již v červenci.
- V článku Sinopé jsme uvedli, že v Neratově působí Otec Jiří Suchár. Není tomu tak, o zdejší farnost se stará Otec Josef Suchár.

Za tyto i jiné chyby se tímto omlouváme a všem Vám děkujeme za pochopení.

Vaše redakce

Pro bystré hlavy

Nejdříve řešení z minula (Tomášek č. 2). Číslo mariánských písniček ze zpěvníku Hosana I byla v daném pořadí tato: 130, 225, 132, 136, 131, 125, 280, 135, 122, 134. Celkový součet je 1550, poděleno $50 = 31+9 = 40 : 8 = 5 \cdot 20 = 100 - 88 = 12$.

Proč zrovna 12? A proč ne? 12 apoštolů, ... dvanáct hvězd kol její hlavy ... v mariánské písničce z kancionálu.

Takže všem těm, kterým vyšlo 12, gratulujeme a klobouk dolů, nebylo to nic snadného. Snad proto je pro ně připravena malá odměna umístěná na topení u krabičky redakce Tomáška v boční kapli.

Dnešní úkol je i pro nižší věkové kategorie: Najdeš 10 rozdílů?

